

Środa, 23 maja 2007 r.

54. wzywa do stworzenia wspólnej komisji parlamentarnej ds. handlu i rozwoju nadzorującej umowy o partnerstwie gospodarczym, w ramach Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a nie jako dodatkowej instytucji — której zadaniem byłoby publiczne monitorowanie i weryfikowanie wpływu EPA na handel i rozwój oraz opracowanie mechanizmów zapewniających rozliczalność, a także regularna sprawozdawczość w zakresie przyczyniania się umów o partnerstwie gospodarczym do zrównoważonego rozwoju;

55. wzywa Komisję do przeprowadzania regularnych konsultacji z parlamentami krajowymi państw AKP w celu ułatwienia im kontroli procedury, a ponadto zaleca dalsze regularne śledzenie sytuacji przez właściwą komisję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz posłów europejskich i posłów z krajów AKP podczas sesji plenarnych;

56. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i państw członkowskich i krajów AKP, Radzie AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

P6_TA(2007)0205

Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa w roku 2005

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB, w tym konsekwencji finansowych dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej — 2005 r. (2006/2217(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Rady (10314/1/2006),
- uwzględniając art. 21 Traktatu UE,
- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy (Traktat Konstytucyjny) podpisany w Rzymie dnia 29 października 2004 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa (ESB) przyjętą przez Radę Europejską dnia 12 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽¹⁾, a w szczególności jego punkt 40,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącą zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 16-17 czerwca 2005 r., w szczególności zaś jej deklarację w sprawie ratyfikacji Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, a także konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z posiedzeń w dniach 15-16 czerwca i 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z posiedzenia w Brukseli w dniach 15-16 grudnia 2005 r. w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 182.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 88.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa — 2004 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie wdrożenia europejskiej strategii bezpieczeństwa w kontekście europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBO)⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie kolejnych kroków dotyczących okresu refleksji i analiz na temat przyszłości Europy⁽³⁾ oraz wyniki wspólnego posiedzenia parlamentarnego pod hasłem „Przyszłość Europy: od refleksji do działania”, które odbyło się w dniach 4-5 grudnia 2006 r. w Brukseli,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie nowego instrumentu finansowego na rzecz rozwoju w związku z Milenijnymi Celami Rozwoju⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 czerwca 2006 r.⁽⁵⁾ i 13 grudnia 2006 r.⁽⁶⁾ w sprawie szczytów UE-Rosja,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków UE-USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantyckim⁽⁷⁾ oraz w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 23 października 2003 r. w sprawie pokoju i godności na Bliskim Wschodzie⁽⁹⁾ oraz z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami⁽¹¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. „UE i Afryka: ku partnerstwu strategicznemu”;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. dotyczącą przeglądu traktatu o nierozprzestrzenianiu broni masowej zagłady — broń nuklearna w Korei Północnej i w Iranie⁽¹²⁾ stwierdzającą, że UE będzie przestrzegać zasady czegoś za coś (no say, no pay) w kontaktach z Półwyspem Koreańskim;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii Europejskiej⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania na temat praw człowieka na świecie w 2005 r. i polityki UE w tej dziedzinie⁽¹⁴⁾ oraz z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 59.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0495.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 267.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 396.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 482.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0566.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 226.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 235.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 82 E z 1.4.2004, str. 610.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 240.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 233.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 253.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 112.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 341.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 107.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie aspektów instytucjonalnych zdolności Unii Europejskiej do integracji nowych państw członkowskich⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie strategii poszerzenia i głównych wyzwań w latach 2006-2007⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 112 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Budżetowej(A6-0130/2007),
- A. mając na uwadze, że w oczekiwaniu na zmianę stosowanego przez Radę podejścia *a posteriori*, polegającego na ograniczeniu się do przedstawiania opisowej listy działań w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) realizowanych w poprzednich latach zamiast uprzedniej konsultacji z Parlamentem zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, będzie ono od tej pory korygowane za pośrednictwem konstruktywnej wykładni pkt 42 i 43 nowego porozumienia instytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r.⁽³⁾,
- B. mając na uwadze, że Rada powinna raz na zawsze zastąpić tę praktykę rzeczywistymi konsultacjami z Parlamentem w celu zapewnienia realnego wpływu opinii Parlamentu na wybory dokonywane w odniesieniu do następnego roku,
- C. mając na uwadze, że w następstwie piątego rozszerzenia UE 18 państw członkowskich ratyfikowało Traktat Konstytucyjny, lecz proces pełnej ratyfikacji i wejścia w życie traktatu powinien być kontynuowany, aby zapewnić gotowość Unii do sprostania globalnym zobowiązaniom, zagrożeniom i wyzwaniom współczesnego świata,
- D. mając na uwadze, że postanowienia Traktatu Konstytucyjnego dotyczące stosunków zewnętrznych nie zostały podważone w trakcie procesu ratyfikacji, w związku z czym WPZiB może odgrywać ważną rolę w umacnianiu zaufania do Unii w społeczeństwie,
- E. mając na uwadze, że działania zewnętrzne Unii jako całości, a w szczególności w ramach WPZiB, powinny uwzględniać interesy samej Unii, szczególnie zbliżenie każdego kraju trzeciego i regionu do europejskiego modelu i europejskich wartości, a także fakt, że Unia staje się ważnym czynnikiem geopolitycznym na arenie światowej jako polityczna, gospodarcza, społeczna i ekologiczna, oddana sprawie pokoju unia państw i narodów kierujących się zasadami demokracji, prawa i sprawiedliwości społecznej i w związku z tym potrzebuje silnych i godnych zaufania partnerów polityczno-gospodarczych,
- F. mając na uwadze, skuteczność i wiarygodność wspólnej polityki zagranicznej została ostatnio podważona wetem zastosowanym przez niektóre państwa członkowskie w kwestiach bilateralnych i wbrew wysiłkom innych państw na rzecz osiągnięcia kompromisu; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny działać bezstronnie i powstrzymać się od korzystania z prawa weta i ograniczać je do wysokiej wagi spraw o znaczeniu krajowym,
- G. mając na uwadze, że budowanie i umacnianie demokracji, państwa prawa oraz poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności nadal stanowią główne cele WPZiB, która w tym zakresie powinna koncentrować się przede wszystkim na integracji gospodarczej, dyplomacji, cywilnym zapobieganiu konfliktom i zarządzaniu sytuacjami kryzysowymi,
- H. mając na uwadze, że wiarygodność WPZiB oraz europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) wymaga przyznania im dodatkowych środków współmiernych do ich ambitnych celów,
- I. mając na uwadze, że finansowanie operacji wojskowych przez Unię Europejską pozostaje poza zakresem demokratycznej kontroli parlamentów krajowych, jak również Parlamentu Europejskiego,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0569.

(2) Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0568.

(3) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

Środa, 23 maja 2007 r.

Ratyfikacja Traktatu Konstytucyjnego jako główny aspekt i podstawowy wybór WPZiB na 2007 r.

1. uważa, że bez Traktatu Konstytucyjnego Unia Europejska nie może stworzyć polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, która choćby po części była zdolna sprostać najważniejszym wyzwaniom, takim jak globalizacja, państwa w stanie rozpadu i rozpadające się, migracja transgraniczna, terroryzm międzynarodowy, uzależnienie energetyczne i zmiany klimatyczne; jest zdania, że skuteczność WPZiB zakłada stworzenie niezbędnych zasobów i zdolności w celu zachowania bezpieczeństwa, niepodległości i integralności Unii i jej państw członkowskich; w tym kontekście przypomina o szerokim poparciu we wszystkich państwach członkowskich dla idei, zgodnie z którą Unia powinna odgrywać większą rolę w świecie, ponieważ według obywateli państwa członkowskie nie są już w stanie pełnić jej w pojedynkę; podkreśla potrzebę uczynienia z finalizacji Traktatu Konstytucyjnego jednego z głównych priorytetów obecnej i przyszłych Prezydencji UE;
2. uważa, że konieczne jest powołanie urzędu Ministra Spraw Zagranicznych i że niezbędne jest, by był on jednocześnie członkiem Komisji oraz Przewodniczącym rady ministrów spraw zagranicznych w celu zapewnienia WPZiB ciągłości i spójności, a także by Europa mogła przemawiać jednym głosem;
3. w związku z tym wyraża pogląd, że stworzeniu nowego stanowiska Ministra Spraw Zagranicznych UE powinno towarzyszyć szczerze zobowiązanie się państw członkowskich do określenia i realizacji prawdziwej i skutecznej wspólnej polityki zagranicznej odzwierciedlającej ogólne poglądy Unii Europejskiej;
4. stwierdza, że klauzula o pomocy, współpraca strukturalna, europejska służba działań zewnętrznych czy wspólna osobowość prawna stanowią przykłady pilnych i niezbędnych zmian w Traktacie Konstytucyjnym;
5. wskazuje że polityczny i społeczny konsens w sprawie dalszej integracji polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa stanowi solidną podstawę postępu w sprawie konstytucji;
6. ponownie i zdecydowanie wzywa głowy państw i szefów rządów do ratyfikacji Traktatu Konstytucyjnego do końca 2008 r., co nie tylko jest warunkiem wstępnym dalszych rozszerzeń, ale też umożliwi Unii skuteczniejsze, bardziej przejrzyste i demokratyczne funkcjonowanie zarówno w działaniach zewnętrznych, jak również w dziedzinie WPZiB i EPBiO;

Poprawa skuteczności, spójności i dostrzegalności WPZiB

7. z zadowoleniem przyjmuje powołanie Europejskiej Agencji Obrony, opracowanie koncepcji grup bojowych, stworzenie europejskiej polityki sąsiedztwa, zastosowanie klauzuli solidarności w celu przeciwdziałania zagrożeniom lub atakom terrorystycznym oraz ustalenie cywilnych celów operacyjnych, zespołów reakcji cywilnej i partnerstwa dla pokoju w ramach instrumentu stabilności; wzywa Komisję do ustanowienia cywilnego korpusu pokojowego, czego Parlament domagał się w kilku rezolucjach;
8. uważa, że byłoby lepiej, gdyby Rada i Komisja wykorzystywały swoje możliwości proceduralne i organizacyjne, wzmacniając jednocześnie powiązania między pierwszym i drugim filarem, poprzez:
 - a) składanie wspólnych wniosków wysokiego przedstawiciela dotyczących WPZiB oraz Komisji dla Rady dotyczących zarówno WPZiB, jak i działań zewnętrznych,
 - b) regularne wspólne posiedzenia grupy komisarzy ds. stosunków zewnętrznych, Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB oraz delegacji Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego w celu lepszej oceny i koordynacji strategicznych priorytetów,
 - c) regularne wspólne posiedzenia grup roboczych Rady i COREPER-u, Komisji i sprawozdawców Parlamentu w celu lepszego zrozumienia stanowiska każdej ze stron,

Środa, 23 maja 2007 r.

- d) częste korzystanie z mechanizmu niewielkich grup UE, powołanych po raz pierwszy w celu rozwiązania kwestii politycznych związanych z Somalią w 2004 r., który to mechanizm wzmacnia relacje instytucjonalne i stanowi łącznik między Wysokim Przedstawicielem ds. WPZiB, Radą, Komisją, państwem sprawującym przewodnictwo UE oraz chętnymi do współpracy państwami członkowskimi; podkreśla jednak, że mechanizm ten jest szczególnie przydatny w rozwiązywaniu kwestii z zakresu polityki zagranicznej, które nie wywołują poważnych nieporozumień między państwami członkowskimi, a jednocześnie pozostają istotne dla części tych państw,
 - e) nieograniczoną wymianę informacji, sprawozdań i analiz sporządzanych przez służby, delegacje, specjalne przedstawicielstwa, ambasady itp. UE i jej instytucji, a także państw członkowskich,
 - f) poprawę współpracy pomiędzy dyrekcjami ds. stosunków zewnętrznych wszystkich trzech instytucji europejskich poprzez ułatwienie organizowania regularnych spotkań roboczych i wymiany na najwyższym i średnim szczeblu, w tym wymiany europejskich urzędników odpowiedzialnych za kwestie stosunków zewnętrznych,
 - g) zachęcanie do dialogu i rozpoczęcie procedur zmierzających do powołania akademii dyplomatycznej UE,
 - h) zachęcanie Komisji do przekształcania podlegających jej przedstawicielstw w „ambasady” Unii,
 - i) automatyczne mianowanie szefa przedstawicielstwa UE w kraju trzecim specjalnym przedstawicielem Unii ds. tego kraju, podobnie jak w przypadku Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (BJRM),
 - j) poprawę współdziałania pomiędzy 127 delegacjami i przedstawicielstwami WE z jednej strony a innymi instytucjami i delegacjami Unii, ministerstwami spraw zagranicznych państw członkowskich oraz ich ambasadami z drugiej poprzez regularne kontakty i spotkania, zapewnienie praktycznego wsparcia i organizację wymiany personelu dyplomatycznego i urzędników państw członkowskich w ramach odpowiednich instytucji na zasadzie wzajemności;
9. wzywa UE i jej państwa członkowskie zasiadające w Radzie Bezpieczeństwa ONZ do konsultacji z pozostałymi państwami członkowskimi i uwzględnienia ich wskazówek oraz do dążenia do prowadzenia skoordynowanych działań w Radzie Bezpieczeństwa odpowiadających najszerzej reprezentowanym europejskim poglądom;
10. wzywa ponadto państwa członkowskie Unii Europejskiej, które są jednocześnie członkami Rady Bezpieczeństwa ONZ, do poprawy wzajemnej koordynacji w jej ramach w celu zwiększenia skuteczności działań UE na arenie międzynarodowej oraz do podjęcia w niedalekiej przyszłości decyzji o wspólnym europejskim członkostwie w Radzie Bezpieczeństwa;
11. wyraża pogląd, że bez wprowadzenia w sprawach dotyczących WPZiB podejmowania decyzji kwalifikowaną większością głosów, zostanie poważnie osłabia spójność, skuteczność i widoczność zewnętrznych działań Unii;
12. jest zdania, że można zrobić więcej dla wzmocnienia dialogu politycznego z krajami trzecimi i innymi regionami, zwłaszcza z głównymi partnerami, a także w celu przyjęcia bardziej aktywnej postawy w stosunkach z organizacjami międzynarodowymi; uważa, że wykorzystanie sieci przedstawicielstw Komisji mogłoby być bardziej elastyczne i dynamiczne;
13. wskazuje na potrzebę intensyfikacji dialogu politycznego z krajami trzecimi szczególnie w zakresie praw człowieka; uważa również, że instytucje Wspólnoty i państwa członkowskie muszą zapewnić, że członkowie ich delegacji są świadomi zatwierdzonych przez Radę wytycznych w dziedzinie praw człowieka, wykorzystują je i działają zgodnie z nimi;
14. przypomina w tym kontekście o znaczącej roli, jaką może odegrać działalność dyplomatyczna Parlamentu jako dodatkowe narzędzie stosunków Unii z krajami trzecimi i innymi regionami; wzywa Radę i Komisję do ustanowienia bliższych kontaktów opartych na współpracy z trzema ważnymi zgromadzeniami międzyparlamentarnymi (Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, Euro-śródmorskie Zgromadzenie Parlamentarne, Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne), które odgrywają istotną rolę i skupiają parlamentarzystów z całego świata, wzmacniając w ten sposób legitymację

Środa, 23 maja 2007 r.

demokratyczną oraz stanowiąc cenne fora wymiany myśli politycznej w ramach ogólnego dialogu; zobowiązuje w związku z tym przedmiotowo właściwe organy Parlamentu do koordynacji i wzmocnienia wsparcia administracyjnego dla wymienionych zgromadzeń międzyparlamentarnych;

15. uważa, że w celu rozwiązania aktualnego problemu braku spójności oraz zapełnienia obecnej luki między możliwościami a oczekiwaniami, Unia powinna wykorzystać wszystkie dostępne narzędzia w zakresie działań zewnętrznych, takie jak strategie w dziedzinie handlu, pomocy, polityki zagranicznej i EPBiO, a także zewnętrzny wymiar polityki w zakresie ochrony środowiska, badań, transportu, rolnictwa, rybołówstwa i spraw wewnętrznych;

Zalecenia dotyczące różnych kwestii tematycznych na 2007 r.

16. nalega, aby w celu zapewnienia dobrobytu i bezpieczeństwa potraktować priorytetowo ograniczoną liczbę dziedzin, które są ściślej powiązane z pragnieniami i obawami obywateli europejskich oraz ich oczekiwaniami w odniesieniu do roli, jaką Unia powinna odgrywać w zakresie stosunków międzynarodowych — takich jak skonsolidowana demokracja, bezpieczeństwo obywateli i zwalczanie organizacji terrorystycznych, zarządzanie ruchami migracyjnymi, dialog międzykulturowy, bezpieczeństwo energetyczne, zmiany klimatyczne, kontrola zbrojeń i rozbrojenie, nierozprzestrzenianie broni masowego rażenia oraz wkład UE w ograniczanie ubóstwa i realizację Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) oraz w rozwój społeczny;

17. podkreśla potrzebę wdrożenia wszystkich aspektów międzynarodowego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej, czynnych wysiłków na rzecz utrzymania istniejącego systemu kontroli broni i rozbrojenia, a zwłaszcza na rzecz konsekwentnego wdrażania i kompleksowego monitorowania konwencji o broni chemicznej, powszechnego stosowania układu o zakazie stosowania min lądowych (traktat ottawski) oraz wejścia w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób z bronią jądrową (CTBT), a także rozpoczęcia negocjacji w sprawie nowych układów rozbrojeniowych dotyczących m.in. broni ręcznej i dalszych redukcji broni konwencjonalnej i jądrowej w Europie;

18. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że prezydent Rosji Władimir Putin zapowiedział niechęć Rosji do dalszego udziału w Traktacie o siłach konwencjonalnych w Europie z 1990 r.; wyraża opinię, że jest to nieadekwatna odpowiedź na plany dotyczące systemu antyrakietowego; zwraca się o wznowienie w ramach Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie dialogu politycznego dotyczącego bezpieczeństwa, kwestii kontroli broni i rozbrojenia;

19. wzywa Komisję do skoncentrowania się w ramach tych priorytetowych dziedzin na instrumentach i strategiach politycznych, handlowych, gospodarczych i finansowych dostępnych w ramach pierwszego filaru obowiązujących traktatów, aby lepiej służyć realizacji celów Unii w dziedzinie stosunków międzynarodowych; uważa, że większa liczba kobiet na stanowiskach kierowniczych, również w obszarze WPZiB, byłaby korzystna dla działań zewnętrznych UE;

20. potwierdza potrzebę aktualizacji ESB, przy zachowaniu jej dwoistego podejścia cywilno-wojskowego oraz najistotniejszych koncepcji zapobiegania konfliktom i efektywnego multilateralizmu oraz przy uwzględnieniu bezpieczeństwa energetycznego, zmian klimatycznych, jak również zapobiegania rozprzestrzenianiu się ubóstwa na świecie jako największych zagrożeń dla bezpieczeństwa UE; uważa, że należy uwzględnić zwłaszcza związek między bezpieczeństwem a rozwojem oraz szczególne znaczenie kwestii społeczno-gospodarczych;

21. stwierdza, że terroryzm jest jednym z głównych zagrożeń dla bezpieczeństwa UE, jednak walczyć z nim należy bez naruszania powszechnych zasad demokracji, państwa prawa, praw człowieka, podstawowych wolności i ich ochrony, w ścisłej współpracy z partnerami międzynarodowymi oraz zgodnie ze strategią wyznaczoną przez ONZ;

22. raz jeszcze przypomina, że choć walka z terroryzmem stanowi kluczową część działań zewnętrznych UE, to jednak poszanowanie wolności obywatelskich musi pozostać priorytetem UE; uważa, że należy zrobić o wiele więcej na bazie prawa międzynarodowego i Karty ONZ dla wzmocnienia międzynarodowej współpracy w walce z terroryzmem;

Środa, 23 maja 2007 r.

23. podkreśla istotny wymiar polityki zagranicznej, jakim są kwestie bezpieczeństwa energetycznego, w tym uzależnienie Unii od dostaw energii i innych zasobów strategicznych pochodzących z krajów i regionów, które są w coraz większym stopniu niestabilne, a także kwestia dostępu do źródeł alternatywnych i rozwoju tych źródeł; odrzuca stosowanie ograniczeń dostaw energii jako instrumentu politycznego i podkreśla potrzebę solidarności państw członkowskich UE w kwestii polityki energetycznej; jest zdania, że należy podjąć wszelkie starania, aby zmniejszyć to uzależnienie; podkreśla potrzebę ukierunkowania polityki zagranicznej UE na wspólną strategię i wsparcia przez nią poszczególnych projektów służących dywersyfikacji dostaw energii;
24. podkreśla głębokie zainteresowanie Unii Europejskiej wzmocnieniem globalnego sprawowania rządów, instytucji międzynarodowych i wartości prawa międzynarodowego; nalega na zachowanie fundamentalnej roli ONZ w globalnym sprawowaniu rządów; potwierdza potrzebę włączenia Chin i Indii, jako wschodzących potęg, a także Rosji, w zakres odpowiedzialności za stan rządów na szczęblu ogólnosiwiatowym i za rozwiązania związane z ogólnosiwiatowymi wyzwaniami, jak również niezastąpioną rolę, jaką w tym kontekście powinni wspólnie odgrywać partnerzy transatlantycy;
25. podkreśla znaczenie dalszego rozwijania współpracy regionalnej w polityce zagranicznej UE, szczególnie w jej sąsiedztwie, poprzez zacieśnienie stosunków z rejonem Morza Czarnego oraz rozwój współpracy zarówno pomiędzy samymi sąsiadami jak i UE i jej sąsiadami w celu znalezienia rozwiązań regionalnych służących stabilności, rozwojowi i dobrobytowi;
26. przypomina UE o naleganiu na jej partnerów, aby nadal rozwijali i konsolidowali demokrację, prawa człowieka i państwo prawa, ponieważ stanowią one podstawę światowego dobrobytu i bezpiecznego;
27. w związku z tym wyraża zaniepokojenie pierwszą próbą broni przeciwsatelitarnej przeprowadzoną przez Chiny w styczniu 2007 roku; uważa to za oznakę eskalacji militaryzacji przestrzeni kosmicznej; wzywa Radę do podjęcia inicjatywy na szczęblu ONZ w celu rozpoczęcia międzynarodowych negocjacji w sprawie wprowadzenia międzynarodowego zakazu takiej broni;
28. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę podjętą przez Stany Zjednoczone w zakresie konsultacji i stałego informowania o tarczy antyrakietowej; wyraża zaniepokojenie oświadczeniami prezydenta Putina w odpowiedzi na planowane przez Stany Zjednoczone rozmieszczenie elementów tarczy antyrakietowej w Polsce i w Czechach; wzywa wszystkie zainteresowane strony do podjęcia dialogu; wzywa Stany Zjednoczone do zdwojenia wysiłków mających na celu poprawę procesu konsultacji i wyjaśnień dotyczących kwestii planowanego systemu ochrony antyrakietowej chroniącego przed potencjalnymi zagrożeniami ze strony wschodzących mocarstw jądrowych, tak by NATO i UE mogły pozostać w jedności; domaga się dogłębnego omówienia tych propozycji, uwzględniając zapotrzebowanie na nie, ocenę zagrożenia oraz możliwość ustanowienia różnych obszarów bezpieczeństwa zarówno w UE, jak i w ramach NATO; podkreśla znaczenie omawiania kwestii systemu obrony rakietowej w ramach Rady NATO-Rosja;
29. jest zdania, że należy podjąć aktywniejsze starania w ramach działań zewnętrznych, aby powstrzymać rozprzestrzenianie się ubóstwa na świecie, walczyć z napiętnowaniem i dyskryminacją oraz zwalczać najgroźniejsze choroby; potwierdza znaczenie dalszego zaangażowania UE w realizację MCR;
30. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji i Rady na rzecz rozwiązania problemu nielegalnej imigracji i zamieszkiwania jako istotną część działań zewnętrznych UE w ramach jej stosunków zarówno z krajami pochodzenia, jak i krajami tranzytowymi; uważa, że współpraca na rzecz rozwoju powinna zajmować się problemami będącymi źródłem masowej emigracji i zakładać szersze zaangażowanie UE w rozwiązywanie konfliktów, aby zrealizować MCR, w szczególności z krajami afrykańskimi; wskazuje, że walka z nielegalną imigracją jest zadaniem systemu wymiaru sprawiedliwości i policji, a polityka UE musi zająć się również przyczynami leżącymi u podstaw nielegalnej imigracji; wskazuje, że walka z nielegalną imigracją jest zadaniem systemu wymiaru sprawiedliwości i policji wykluczającym wykorzystanie środków wojskowych i zasobów EPBiO;
31. potwierdza wniosek przedstawiony w swojej wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez UE i wzywa Komisję i Radę do uwzględnienia zawartych w niej zaleceń w celu poprawy zarządzania wszelkiego rodzaju umowami, zawieranymi przez UE z licznymi krajami partnerskimi, których istotnym elementem są klauzule dotyczące demokracji; potwierdza zobowiązanie do zwalczania — między innymi poprzez wzmocnienie roli Międzynarodowego Trybunału Karnego — bezkarności osób winnych zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i innych poważnych pogwałceń praw człowieka;

Środa, 23 maja 2007 r.

32. wzywa Radę i Komisję do wywiązania się ze swej odpowiedzialności i do niezwłocznego wdrożenia zaleceń zawartych w swojej rezolucji z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zbadania sprawy rzekomego wykorzystania krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów⁽¹⁾;

33. podkreśla potrzebę skutecznego wdrożenia praw człowieka, klauzul dotyczących nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i przeciwdziałania terroryzmowi w porozumieniach z różnymi krajami trzecimi, oraz unikania jednostkowych zmian w celu zachowania spójności i skuteczności; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w ramach nowego instrumentu stabilności, instrumentu przygotowania do akcesji, europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa oraz instrumentu współpracy na rzecz rozwoju w celu zapewnienia w zakresie odpowiednich ram prawnych tych instrumentów, pomocy technicznej i finansowej dla krajów trzecich, aby wesprzeć je w wypełnianiu zobowiązań wynikających z powyższych klauzul; podkreśla konieczność wdrażania tych nowych instrumentów w sposób spójny z nowym instrumentem europejskiego na rzecz demokracji i praw człowieka i w stosunku do niej komplementarny;

Priorytety w zakresie obszarów geograficznych na 2007 r.

34. zaleca podjęcie działań służących utrzymaniu rozszerzenia UE jako jej głównego celu w ramach kalendarza politycznego na 2007 r., który musi jednak odpowiadać zdolności UE do przyjmowania nowych członków (uwzględniając wpływ rozszerzenia na jej instytucje, jej zasoby finansowe oraz zdolność do realizacji jej politycznych celów), a także działań na rzecz wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa, w tym inicjatyw na rzecz wzmocnienia gospodarczych i politycznych kontaktów pomiędzy UE i krajami obszaru Morza Czarnego, ustabilizowania sytuacji na Bałkanach Zachodnich, włączając perspektywę przystąpienia do UE zgodnie z agendą z Salonik w celu wznowienia negocjacji z Serbią w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, wzmocnienia współpracy euro-śródziemnomorskiej, budowania szeroko zakrojonego partnerstwa z Rosją, obejmującego wyzwania międzynarodowe, kwestie handlu i energii, ale przede wszystkim kwestie praw człowieka i demokratyzacji; zaleca również działania służące zacieśnieniu stosunków z krajami Azji Środkowej;

35. jest zdania, że do priorytetów polityki UE wobec Afganistanu w nadchodzących latach nadal należeć musi wspieranie solidarności narodowej, stabilizacji, pokoju oraz rozwoju gospodarczego i demokracji; opowiada się za odpowiednim i średnioterminowo planowanym finansowaniem tych zadań; w szczególności uważa za konieczne wspieranie przez UE tworzenia silnych narodowo-państwowych instytucji, rozwoju gospodarczego, społecznego i kulturalnego kraju, rozbrojenia prywatnych milicji oraz zwalczania uprawy narkotyków i handlu nimi;

36. z zadowoleniem przyjmuje nową inicjatywę w sprawie Azji Centralnej przedstawioną przez niemiecką prezydentkę, która może doprowadzić do skuteczniejszego i bardziej zaangażowanego podejścia polityki zagranicznej UE do tego regionu; jest zdania, że inicjatywa ta może rozwinąć niepowtarzalną i szeroką współpracę pomiędzy UE i krajami Azji Środkowej; wyraża opinię, że zwiększenie stabilności rozwoju gospodarczego, poprawa zarządzania i przestrzegania praw człowieka w tym regionie należy do żywotnych interesów UE;

37. przypomina w świetle skutecznego multilateralizmu o potrzebie całościowego kontynuowania reformy ONZ ze szczególnym zwróceniem uwagi na reformę Rady Bezpieczeństwa ONZ; w związku z tym wita z zadowoleniem obiecujące wysiłki na rzecz reform podjęte przez przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ;

38. jest zdania, że należy dołożyć wszelkich starań, aby przyczynić się do ustabilizowania sytuacji w Libanie i jednocześnie wzywa Komisję do zwiększenia kontroli wykorzystania finansowej pomocy unijnej w tym kraju; wzywa Radę do zwiększenia wysiłków w ramach kwartetu bliskowschodniego (UE, Stany Zjednoczone, Federacja Rosyjska i ONZ) zmierzających do pobudzenia negocjacji między Izraelem a Palestyną w celu osiągnięcia kompleksowego pokojowego rozwiązania, którego podstawą byłyby dwa bezpieczne i stabilne państwa; zaleca bardziej intensywne poparcie UE dla oświadczenia kwartetu (zobowiązanie do zaprzestania przemocy, uznanie Izraela oraz zaakceptowanie poprzednich porozumień i zobowiązań, w tym mapy drogowej); okazją do silniejszego zaangażowania UE w Palestynie może być stworzenie nowego rządu palestyńskiego jedności narodowej i uznanie dotychczasowych porozumień z Izraelem; niezależnie od tego granice z 1967 powinny zasadniczo zostać uznane przez rządy Izraela i Palestyny za granice pomiędzy dwoma niepodległymi, uznającymi się wzajemnie państwami; popiera również wezwanie kwartetu do dalszej pomocy międzynarodowej dla ludności palestyńskiej;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0032.

Środa, 23 maja 2007 r.

39. zaleca ponadto podjęcie działań zmierzających z jednej strony do wzmocnienia transatlantyckich stosunków ze Stanami Zjednoczonymi, a z drugiej strony do wsparcia procesów integracyjnych z Ameryką Łacińską, na równych zasadach, włączając w to walkę z terroryzmem przy jednoczesnym poszanowaniu praw człowieka i prawa międzynarodowego, poprzez nowe porozumienie o partnerstwie transatlantyckim, zastępujące obecną nową agendę transatlantycką; sugeruje w tej kwestii ustalenie regularnego mechanizmu przeglądu tego porozumienia o partnerstwie transatlantyckim zbliżonego do mechanizmu przeglądu ESB, przy czym eksperci z UE i USA dokładaliby stałych starań w celu polepszenia partnerstwa transatlantyckiego w celu wykorzystania jego pełnego potencjału;

40. zaleca też kontynuowanie negocjacji dotyczących umowy o partnerstwie z Chinami, pod warunkiem dokonania przez nie zdecydowanego postępu w dziedzinie praw człowieka i demokracji, zacieśnienie strategicznego partnerstwa z Indiami, wzmocnienie współpracy polityczno-gospodarczej z Japonią i krajami ASEAN, poszukując jednocześnie aktywnej roli UE w ostatecznym rozwiązaniu zagadnień na Półwyspie Koreańskim, która nie ogranicza się do kwestii finansowych;

41. z naciskiem zaleca podjęcie zdecydowanych kroków w celu zaangażowania się we wdrażanie strategii UE-Afryka, poprzez wyjście poza zakres tradycyjnych strategii na rzecz rozwoju i pomocy w kontekście nadchodzącej prezydentury portugalskiej, która gościć będzie następne spotkanie na szczycie UE-Afryka, a także przyspieszenia procesów integracji regionów Ameryki Łacińskiej poprzez zawarcie umowy o stowarzyszeniu UE-Mercosur oraz rozpoczęcie negocjacji w sprawie podobnych umów z krajami Ameryki Środkowej i Wspólnotą Andyjską;

42. podkreśla konieczność dania nowego bodźca procesowi barcelońskiemu w celu poprawy zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego i demokratycznego zainteresowanych krajów;

43. jest zdania, że w świetle zbliżającej decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie obszernej propozycji dotyczącej statusu Kosowa, UE musi być w pełni gotowa do wypełnienia nowych zadań i odpowiedzialności w tym regionie i dlatego powinna ogłosić jednolite i wspólne stanowisko w sprawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa zastępującej rezolucję 1244 (1990); ponadto wzywa Radę do podjęcia bardziej zdecydowanych i skutecznych działań w zakresie zamrożonych konfliktów na Południowym Kaukazie i w Naddniestrzu;

44. nawiązuje do licznych rezolucji i sprawozdań dotyczących różnych obszarów geograficznych leżących w kręgu zainteresowań UE, ponieważ stanowią one cenny wkład w debatę na temat kierunków zmian polityki UE w stosunku do tych obszarów;

Parlamentarna kontrola WPZiB

45. zwraca uwagę na sporządzone w sposób opisowy sprawozdanie roczne na temat działań w ramach WPZiB w 2005 r. przedłożone przez Radę w dniu 30 czerwca 2006 r.; potwierdza konieczność, aby Rada nie tylko informowała Parlament, lecz przede wszystkim w pełni włączyła go w główne aspekty i podstawowe wybory WPZiB w 2007 r.; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że Rada po raz kolejny zignorowała prawo Parlamentu do wyrażenia swojej opinii *ex ante* na temat przyszłych aspektów i wyborów na 2006 r., przysługujące mu zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 r.;

46. zwraca uwagę, że pomimo naruszenia przez Radę art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej zwrócenie się z tą sprawą do Trybunału Sprawiedliwości nie jest możliwe ze względów proceduralnych, ponieważ art. 46 Traktatu o Unii Europejskiej nie uwzględnia art. 21 w wyczerpującym wykazie przypadków, w których postanowienia Traktatu WE dotyczące wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości mają również zastosowanie do WPZiB;

47. wyraża jednak swoje rozczarowanie z powodu faktu, że Rada ograniczyła się jedynie do informowania Parlamentu o działaniach w zakresie WPZiB oraz przedkładania mu opisowego wykazu tych działań w poprzednim roku, o czym nawet sama Rada wspomina w preambułach sprawozdań rocznych, zamiast rzeczywistego zasięgnięcia jego opinii na początku każdego roku na temat głównych aspektów i podstawowych wyborów przewidywanych na dany rok, w tym również skutków finansowych, zgodnie z art. 28 Traktatu UE, a następnie informowania Parlamentu o tym, czy i w jaki sposób jego wkład został uwzględniony, i podkreśla, że praktyka ta stanowi faktyczne naruszenie samej istoty art. 21;

Środa, 23 maja 2007 r.

48. wzywa Radę do naprawienia tej sytuacji poprzez zastosowanie szerszej i bardziej elastycznej wykładni pkt 42 i 43 nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r., który wszedł w życie dnia 1 stycznia 2007 r., tak aby zapewnić przestrzeganie prawa Parlamentu do corocznego wyrażenia opinii *ex ante* na temat przyszłych aspektów i wyborów WPZiB; podkreśla, że w obowiązujących traktatach nic nie wskazuje na to, aby termin „konsultowanie” miał inne znaczenie w wyżej wymienionym art. 21 niż jest to przyjęte w prawie UE;

49. zwraca szczególną uwagę na pkt 42 i 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2006 r., dotyczące finansowania WPZiB oraz ustanawiające stały dialog między Radą a Parlamentem, który przy dorozumianej i elastycznej wykładni mógłby przyczynić się do prowadzenia prawdziwych konsultacji z właściwą przedmiotowo komisją; w tym kontekście uważa wymianę pism wyjaśniających pomiędzy przewodniczącą UE Finlandią a przewodniczącymi obu zaangażowanych komisji parlamentarnych za częściowe wypełnienie wymogu zasięgnięcia opinii Parlamentu;

50. przestrzega przed stosowaniem zawężającej wykładni pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2006 r., prowadzącej do sytuacji, w której obchodzi się prawo Parlamentu do uczestniczenia na początku każdego roku w rzeczywistych konsultacjach w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów na dany rok zgodnie z art. 21 Traktatu UE;

51. podkreśla swoją gotowość do przeprowadzenia na początku każdego roku dyskusji z Radą oraz Wysokim Przedstawicielem/Sekretarzem Generalnym Rady na temat głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB na nadchodzący rok, ponieważ dyskusja ta stanowiłaby doskonałą okazję do zasięgnięcia opinii Parlamentu; ponadto za szczególnie pożyteczne dla kandydatów na stanowisko Wysokiego Przedstawiciela/Sekretarza Generalnego uznaje przedstawienie przez nich ich programów Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego;

52. zachęca zarówno Radę, jak i państwa członkowskie do dalszego wzmacniania parlamentarnej kontroli EPBiO poprzez zagwarantowanie istotnej roli Parlamentu Europejskiego dzięki wykorzystaniu mechanizmu usystematyzowanego dialogu przewidzianego w nowym porozumieniu międzyinstytucjonalnym oraz dzięki ściślejszej współpracy między Parlamentem Europejskim a parlamentami krajowymi;

53. podkreśla znaczenie znacznego zaangażowania Parlamentu w dyskusje nad międzynarodowymi porozumieniami i traktatami UE z krajami trzecimi i w proces ich negocjacji;

54. proponuje podjęcie działań mających na celu wzmocnienie przede wszystkim parlamentarnej kontroli nad służbami wywiadowczymi i służbami bezpieczeństwa w odniesieniu do:

a) stosunków między instytucjami a agencjami UE:

- poprzez przekazanie Parlamentowi Europejskiemu uprawnień do powoływania i odwoływania koordynatora ds. zwalczania terroryzmu oraz dyrektorów ośrodków sytuacyjnych (SitCent), ośrodka satelitarnego Unii Europejskiej oraz Eurojustu,
- poprzez dopilnowanie, by koordynator ds. zwalczania terroryzmu oraz dyrektorzy SitCen, ośrodka satelitarnego Unii Europejskiej i Eurojustu przedkładali Parlamentowi coroczne sprawozdania ze swoich działań i budżetu oraz poprzez dopilnowanie, by wszelkie zalecenia i uwagi Parlamentu były należycie uwzględniane,

b) stosunków między państwami członkowskimi a instytucjami i agencjami UE:

- poprzez rozwój współpracy między Parlamentem Europejskim a parlamentami krajowymi w celu zapewnienia demokratycznej kontroli nad agencjami i organami wywiadowczymi UE, a także przejrzystości i bezpieczeństwa dla obywateli UE w odniesieniu do działań zarówno unijnych, jak i krajowych służb bezpieczeństwa i służb wywiadowczych,

Środa, 23 maja 2007 r.

- poprzez aktualizację porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 7 listopada 2002 r. w sprawie finansowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej⁽¹⁾ w celu włączenia informacji sensytywnych do wszystkich działań w ramach WPZiB i zagwarantowania, że Parlament będzie w pełni informowany o wszelkich dostępnych danych dotyczących całego obszaru,
 - poprzez poszerzenie składu i zwiększenie roli istniejącej komisji specjalnej Parlamentu Europejskiego, o której mowa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 20 listopada 2002 r. dotyczącym dostępu do informacji poufnych Rady w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony⁽²⁾, w celu umożliwienia sprawowania kontroli nad nowymi organami wywiadowczymi ustanowionymi na szczeblu UE (ośrodkiem satelitarnym Unii Europejskiej, SitCen, biurem koordynatora ds. zwalczania terroryzmu, Eurojustem oraz Sztabem Wojskowym Unii Europejskiej),
 - poprzez przekazanie faktycznych uprawnień urzędowi europejskiego koordynatora ds. walki z terroryzmem w drodze zwiększenia jego kompetencji i poszerzenia mandatu,
- c) stosunków między UE a krajami trzecimi:
- poprzez włączenie się w wymianę informacji i najlepszych praktyk pomiędzy komisją specjalną Parlamentu a komisjami ds. wywiadu Kongresu Stanów Zjednoczonych,
 - poprzez zwrócenie się do krajów trzecich, a w szczególności krajów kandydujących do przystąpienia lub stowarzyszonych, o uczestnictwo w wymianie dostępnych informacji sensytywnych lub materiałów służb wywiadowczych dotyczących WPZiB z ich odpowiednikami w UE za pośrednictwem parlamentu lub rządu danego kraju;

Finansowanie WPZiB/EPBiO

55. uważa całkowitą kwotę 1 740 mln EUR przeznaczoną na WPZiB w latach 2007-2013 za niewystarczającą dla zrealizowania ambicji UE jako podmiotu działającego na arenie światowej, uznając jednocześnie, że uzgodnione na rok 2007 finansowanie WPZiB na poziomie 159,2 mln EUR stanowi ważny krok naprzód w stosunku do poprzednich przydziałów środków;

56. z zadowoleniem przyjmuje ostateczne zakończenie negocjacji między Parlamentem a Radą, które doprowadziły do wzmocnienia rozdziału dotyczącego WPZiB i w ramach których uzgodniono, że w latach 2007-2013 na potrzeby WPZiB udostępni się co najmniej 1 740 mln EUR; przypomina, iż kwota ta będzie w rzeczywistości ponad trzykrotnie wyższa niż poziom finansowania w ramach starej perspektywy finansowej i właśnie z tego powodu potrzebne będą wzmocnione środki kontroli parlamentarnej, a także ściślejsza współpraca ze strony Rady;

57. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wspomniane porozumienie międzyinstytucjonalne z 2006 r., na mocy którego zwiększono przede wszystkim udział Parlamentu w procesie podejmowania decyzji w ramach WPZiB i umożliwiono szerszą demokratyczną kontrolę nad działaniami zewnętrznymi UE oraz finansowaniem WPZiB i skonsolidowano oraz poszerzono wcześniejsze postanowienia z zakresu WPZiB dotyczące regularnych konsultacji politycznych z Parlamentem;

58. jest zdania, że rzetelną ocenę skutków finansowych dla budżetu UE utrudniał dotychczas brak proaktywnej polityki informacyjnej ze strony Rady, chociaż wspólne posiedzenia w tej sprawie odbywają się już od lat; uważa, że wraz z podpisaniem nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego nadeszła pora na wdrożenie tych postanowień, które są teraz w jasny sposób sformalizowane, z poszanowaniem zarówno ich treści, jak i przesłania;

59. wyraża swoje ubolewanie z powodu wcześniejszej postawy Rady, która udostępniała istotne informacje finansowe dopiero po podjęciu ostatecznych decyzji, udaremniając tym samym osiągnięcie właściwego celu przyświecającego takiej czynności; z zadowoleniem wypowiada się jednak o pewnej poprawie, która w tym względzie nastąpiła, przede wszystkim w związku z nową misją w Kosowie, i oczekuje, że tego rodzaju postępy będą miały trwały charakter;

60. w związku z tym zwraca szczególną uwagę na punkty 42 i 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2006 r.; podkreśla zwłaszcza potrzebę zasięgania przez Radę opinii Parlamentu w sprawie przyszłościowego dokumentu określającego główne aspekty i podstawowe wybory dokonywane w ramach WPZiB, w tym również ich skutki finansowe, do dnia 15 czerwca każdego roku, co w pełni odpowiada postanowieniom nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego; zaznacza, że uwzględni się ocenę działań rozpoczętych w roku ubiegłym i uważa, iż ogólnie rzecz biorąc mogłoby to stanowić podstawę znacznie sprawniejszej kontroli demokratycznej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 20.11.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002, str. 1.

Środa, 23 maja 2007 r.

61. wyraża ubolewanie, mając na uwadze obecnie już niewystarczające środki przyznane WPZiB na lata 2007-2013, że szczegółowy artykuł w rozdziale budżetowym dotyczącym WPZiB poświęcony specjalnym przedstawicielom Unii Europejskiej nie unika nadmiernego mnożenia tego rodzaju wysłanników, którzy z definicji powinni być powoływani wyłącznie w szczególnych przypadkach i nie powinni osłabiać roli przedstawicielstw Komisji w terenie;
62. przypomina, że specjaliści przedstawiciele UE są finansowani w ramach budżetu WPZiB oraz że wszystkie odnośne postanowienia zawarte w punkcie 42 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2006 r. mają również zastosowanie do finansowych skutków przedłużenia ich mandatów; jest zdania, iż istnieje potrzeba ustalenia kryteriów dotyczących powoływania i oceny specjalnych przedstawicieli UE, w tym również definicji i sensu ich zadań, długości mandatów, zasad koordynacji i komplementarności w stosunku do delegacji WE w ramach pierwszego filaru i oceny „wartości dodanej” wynikającej z ich działalności; wzywa Radę i Komisję do podjęcia współpracy w tym zakresie, również poprzez udostępnienie w odpowiednim czasie sprawozdań z oceny, zawierających istotne, obszernie i obiektywne informacje, za których sporządzenie odpowiada Wysoki Przedstawiciel do spraw WPZiB;
63. wyraża szczególne zaniepokojenie faktem, iż prawie żaden parlament nie był dotychczas w stanie dokonać oceny działań mieszanych podejmowanych w ramach WPZiB i pociągających za sobą wydatki wynikające zarówno z działań o charakterze cywilnym, jak i działań mających skutki wojskowe lub obronne; zauważa, że wynika to z rozdrobnienia, które powoduje, iż z jednej strony parlamenty krajowe są informowane o wydatkach wojskowych i obronnych, a z drugiej strony Parlament posiada jedynie wiedzę na temat aspektów cywilnych; podkreśla, że owe łączone działania cywilne i wojskowe powinny być kontrolowane w pełnym zakresie i dlatego wzywa Radę i Komisję do podjęcia pełnej współpracy w celu wypracowania sposobu przedstawiania ogólnej sytuacji w zakresie tych misji i złożonej struktury ich finansowania;
64. wyraża ubolewanie, że porozumienie międzyinstytucjonalne z 2006 r. nie zawiera wyraźnych przepisów dotyczących finansowania z budżetu Wspólnoty łącznych kosztów operacji wojskowych w ramach EPBiO, co zakończyłoby obecną praktykę sięgania do budżetu pomocniczego lub funduszu założycielskiego państw członkowskich;
65. wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu braku zmiany w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z 2006 r. obowiązujących zasad prowadzenia operacji w ramach EPBiO, takich jak zasada „samodzielnego finansowania swojego udziału przez poszczególne państwa” lub wszelkich doraźnych ustaleń, jak tzw. „mechanizm ATHENA”; przypomina, że ustalenia te utrwalają zwyczaj ponoszenia obciążeń finansowych przez te państwa członkowskie, które prowadzą najaktywniejsze działania w terenie, co utrudni ich przyszły udział w operacjach EPBiO i stworzy sytuację, której można byłoby łatwo uniknąć poprzez finansowanie tego rodzaju operacji z budżetu UE;
66. wyraża swoje ubolewanie z powodu co najmniej jednego przypadku, w którym Rada pokryła pewne koszty w ramach międzyrządowego mechanizmu „ATHENA”, chociaż Komisja jasno wyraziła swoją opinię, że wydatki te powinny zostać sfinansowane z budżetu UE; uważa, że Rada i Komisja mają obowiązek informowania Parlamentu i zasięgania jego opinii w przypadku wątpliwości i nie może zaakceptować jednostronnych decyzji Rady;
67. zwraca się do Rady z prośbą o poinformowanie Parlamentu o nowych postanowieniach dotyczących mechanizmu „ATHENA”, przyjętego w grudniu 2006 r.; jest zaskoczony faktem, iż Rada nie uznała za stosowne poinformować Parlamentu o tej sprawie podczas dwóch wspólnych posiedzeń, które odbyły się jesienią 2006 r., zwłaszcza że kwestia ta była przedmiotem dyskusji prowadzonych w pierwszej połowie ubiegłego roku;
68. w związku z tym, w celu zapewnienia przejrzystości w wydatkach na EPBO oraz wsparcia rozwoju wojskowego i cywilnego potencjału koniecznego do osiągnięcia celów ESB, wzywa do opracowania nowej metodologii budżetowej;
- a) w początkowej fazie, rozpoczynającej się w 2007 r. Rada powinna sporządzić dokument budżetowy odzwierciedlający zobowiązania państw członkowskich dotyczące realizacji cywilnego celu operacyjnego 2008 oraz wojskowego celu operacyjnego 2010,
- b) w drugiej fazie, państwa członkowskie powinny zobowiązać się wobec EPBO poprzez budżet „wirtualny”, który byłby co roku omawiany wspólnie przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe UE i w którym państwa zadeklarowałyby, na okres wieloletni, fundusze wymagane do sfinansowania wypo-

Środa, 23 maja 2007 r.

- sażenia i personelu niezbędnego dla misji EPBO, przez co wykazałyby kwoty, jakie są gotowe wyłożyć na EPBO i zapewniły większą przejrzystość w odniesieniu do wydatków wojskowych,
- c) ostateczne wspólne decyzje dotyczące racjonalizacji budżetu EPBiO oraz WPZiB, w tym także rozkład wydatków krajowych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony na poziomie wspólnotowym, winny stanowić część zrewidowanego systemu finansowego UE na lata 2008-2009;

69. zauważa, że wszelkie przypadki niewykorzystania środków, zwłaszcza środki odzyskane, w ramach rozdziału poświęconego WPZiB są następnie traktowane przez Komisję w kategoriach „dochodów przeznaczonych na określony cel”, zgodnie z terminologią stosowaną w rozporządzeniu finansowym, a środki te wracają do linii budżetowych w roku następnym; nie jest przekonany, iż jest to zgodne z postanowieniami rozporządzenia finansowego i zwraca się do Trybunału Obrachunkowego z prośbą o sprawdzenie tej kwestii;

*
* *

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Sekretarzowi Generalnemu NATO oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

P6_TA(2007)0206

Godna praca dla wszystkich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich (2006/2240(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich — wkład Unii w realizację programu godnej pracy na świecie (COM(2006)0249) (komunikat Komisji w sprawie godnej pracy),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji — załącznik do komunikatu Komisji w sprawie godnej pracy (SEC(2006)0643),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno — Społecznego z dnia 17 stycznia 2007 r. na temat komunikatu Komisji w sprawie godnej pracy⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy,
- uwzględniając Europejską konwencję ochrony praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając konwencje MOP i podstawowe standardy pracy,
- uwzględniając ustęp 47 rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 16 września 2005 r. w sprawie wyników szczytu z 2005 r., który dotyczy godnej pracy i uczciwej globalizacji,
- uwzględniając przyjęcie deklaracji ministerialnej Komisji Ekonomiczno Społecznej ONZ z dnia 5 lipca 2006 r. stwierdzającej, iż istnieje pilna potrzeba utworzenia na poziomie krajowymi i międzynarodowym środowiska prowadzącego do pełnego i produktywnego poziomu zatrudnienia i godnej pracy dla wszystkich, jako kluczowego elementu trwałego rozwoju,
- uwzględniając raport Światowej Komisji ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji z 24 lutego 2004 r., zatytułowany „Sprawiedliwa globalizacja: tworzenie możliwości dla wszystkich”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 27.4.2007, str. 38.